

इदसाधनतावच्छेदकदुष्प्रत्ययत्वम् । निष्फलत्वम् इदफलोप-
धानप्रत्ययत्वम्, प्रतिबन्धकं—चक्रवर्तिप्रतिबन्धकम् । क्रिया-
ज्ञानमेवेष्टाकारेण इदसाधनतावच्छेदज्ञानव्यवच्छेदः । सोन्-
दः शङ्कते नत्विति । सन इति । वाचिजात बोधकत्वात् एतच्च
चिकीर्षापदस्य यौगिकत्वपक्षे चिकीर्षापदस्याखण्डरूपत्व-
पक्षे त्वाह लाघवादिति, कृतस्य धात्वप्रकारके क्त्वात् पेतया
कृतीकृतत्वस्य प्रवृत्तिनिमित्तस्य लघुवादित्यर्थः । चिकीर्षा-
चिकीर्षापदप्रतिपाद्या । वृष्टाविवेति वृष्टिर्भवत्वित्यर्थः ।
इदसाधनताज्ञानात्—इदसाधनताज्ञानमात्रात् कृतसा-
ध्याज्ञानं विनापीदसाधनताज्ञानादिति यावत् । तत्र
कृतसाध्यत्वस्याप्रकारतया कृतसाध्यत्वं निश्चयस्याप्रतिबन्धक-
तया च कृतसाध्याज्ञानस्य हेतुत्वे मानाभावादिति
भावः । अत्र वृष्टिर्भवत्वित्यर्थेति प्रकाशसाध्याङ्गको वृष्टानः
गुरुनये वृष्टिसाध्यं सुखं भवत्वित्यर्थेति विशेषणतया सुख-
त्वमिव वृष्टिमपि विषयं करोति न तु वृष्टिर्भवत्वित्यर्थेति स्वान-
न्वयेणा कृतसाध्यात्वप्रकारकेणां प्रति सुखत्वदुःखा-
भासत्वरूपकज्ञानयोरेतत्वेन कृतसाध्यात्वप्रकारकोपा-
येच्छाया अतीकत्वात् वृष्टिसाध्यं सुखं भवत्वित्यर्थेति च्छायात्वं
सुखे वृष्टिसाध्यत्वज्ञानमेव हेतु इति मन्यम् । वङ्गिना
साधयामोतिरिति साध्यत्वप्रकारिकाया इति शेषः । अनु-
भूयमानायाः—नियमतोऽनुभूयमानायाः । सनन्तावच्छे-
दनन्ताप्रतिपाद्यात्वेन । गौरवेण—प्रवृत्तिनिमित्तगौरवेण ।
प्रत्याख्यातमयकत्वात् इति कारणतायाः प्रत्याख्यातमयक-
त्वादित्यर्थः । तथाच चिकीर्षापदप्रतिपाद्यापि सा प्रवृ-
त्तिहेतुरिति भावः । प्राधान्येनेति विशेष्यत्वेत्यर्थः ।
अप्राधान्येन विषयत्वस्य तत्र द्वितीयार्थत्वे पाकत्वं चिकी-
र्षेति इत्यपि प्रयोगापत्तेरिति भावः । न तु हतेरिति
अतो न कृतीकृताचिकीर्षापदप्रतिपाद्येति भावः । ननु चिकी-
र्षेत्यत्र पाकस्य विषयतया इच्छाविषयत्वमनुभूयते इत्य-
युक्तं सन्प्रत्ययधर्मभिव्याहृतधातोरिच्छाविषयवाचितया
धात्वर्थस्या विशेष्यत्वात् इत्यत्राह धातोयेति । इच्छाप्रकार-
भावत्वमिति न तु विशेष्यभावत्वमिति शेषः । प्रकारश्च
कृतसाध्यत्वं साध्यतासंसर्गेण कृतवर्ति । आद्ये तु लन्त्या-
टिकं शरणमित्यन्येतेतत् । भोजनविशेष्यतयेति भोजनप्रका-
रकेच्छाविशेष्यत्वेत्यर्थः । अोदनविशेष्यकभोजनप्रकारके-
च्छान्नय इत्यत्र बोधादिति भावः । ननु कृतसाध्यात्व-
प्रकारकेच्छाया नियमतः कृतपूर्वसन्प्रत्ययसिद्धत्वेऽपि न सा
प्रवृत्तेहेतुरवच्छेदकगौरवात्, किन्तु कृतीकृतैव इदसाधनता

ज्ञानेन, तस्या अपि पूर्वे सम्प्रगत । न चैवं क्रियाया
इदसाधनतादिज्ञानेऽपि हतेरिष्टोपायव्यादिज्ञानात् प्रवृ-
त्त्यापत्तिरिति वाच्यम् इदत्वात् । अन्यथा तथापि हते-
रिष्टाजनकत्वादित्ज्ञानदशायामपि क्रियाय इदजनकत्वादि-
ज्ञान त्रयस्य पक्षेस्तुल्यत्वादन्याह इदसाधनत्वेनेति इद-
साधनत्वज्ञानेनेत्यर्थः । वृष्टाविवेति प्रवृत्तिपूर्वमिति शेषः ।
करोतीति तादृशानुव्यासादेनेत्यर्थः । ज्ञानचिकीर्षा-
प्रवृत्तीनामिति प्रवृत्त्या सह प्रवृत्तिकारणज्ञानचिकीर्षायाः
समानविशेष्यकत्वस्य विषयिकरणात् इत्यर्थः । इदसपलक्ष्यम्
अतिप्रमत्तमन्त्राय तद्विशेष्यककृतौ तद्वृत्तकृतोच्छायाएव
हेतुताया वक्तव्यत्वात् पाकात्कृतकृतोच्छायाएव
प्रकारके कृतयोः समशरोरत्वेन लाघवागौरमपि नास्ती-
त्यवश्यम् । कृतसाध्यात्वमिति कृतस्य धात्वप्रकारके-
त्यर्थः । सा—चिकीर्षा, चिकीर्षेत्यत्र पाकस्य चिकीर्षाविष-
यतावच्छेदकपाकत्वावच्छिन्नस्येत्यर्थः । अन्यतः सिद्धौ अन्यतः
सिद्धत्वपक्षे, सा—पाकत्वप्रकारिका नापगच्छेत् न न जायेत
जायेतेति यावत् । उपायविशेषसाध्यात्वनेति एकोपाय-
साध्यात्वप्रकारिकेत्यर्थः । उपयान्तराधोनेति उपायान्तरा-
धोनि सिद्धत्वज्ञानेनेत्यर्थः । प्रवृत्तिरिति प्रवृत्त्या धनलाभस्य प्रवृत्त्या
सिद्धत्वज्ञानेऽपीत्यर्थः । प्रवृत्तिपक्षेणेति प्रवृत्तिपक्षसाध्यात्व-
प्रकारकधनलाभेच्छाया इत्यर्थः । अनिष्टसिद्धत्वनिष्टसि-
द्धत्वपक्षेति यावत् । तथाच तदुपायसाध्यात्वप्रकारके-
च्छां प्रति तदुपायतः सिद्धत्वज्ञानस्य प्रतिबन्धकतया उपा-
यान्तराधीनसिद्धत्वज्ञानेऽपि कृतसाध्यात्वप्रकारकेच्छोत्-
पत्तौ न बाधकमिति भावः । स्वविषयसिद्धत्वस्येति स्वविषय-
तावच्छेदकावच्छिन्नविषयताकसिद्धत्वज्ञानस्येत्यर्थः । यथा
श्रुते पाकं कर्तुं साधयामीतीच्छाया अन्यतः सिद्धपाका-
पिषयाया तत्सिद्धौ तद्विष्टत्तेरनुपपादनात् । न च तस्या
अन्यतः सिद्धपाकेऽपि विषयः व्यधिकरणकारकेच्छाया
अनुपगमात्, इति वाच्यं तथापि पाकत्वरूपेणान्यतः सिद्ध-
पाके सिद्धत्वज्ञाने तेन रूपेण सिद्धपाकमात्रे तदापत्ते-
स्तादवस्थ्यात् भिन्नप्रकारकस्यापि सिद्धत्वज्ञानस्य प्रति-
बन्धकत्वापाताच्च । सिद्धत्वञ्च कचिदनुपपन्नं, कचिद्विद्य-
मानत्वं, कचिच्च क्लेशसाध्याविरोधित्वरूपं, यथा दुःख-
प्रागभावादौ प्रतिबन्धकाभासकूटस्य हेतुत्वाच्च नाननुग-
मोदोषाय । न चैवं सिद्धे यामादौ कथामच्छेति वाच्यं तत्र
यामादिहोमस्यासिद्धस्य इच्छाविषयत्वात् न तु यामा-
देरिति भावः । उपायेच्छाविरोधित्वात् उपायेच्छागतरपा